

ρισμένοι καὶ σατισφάδοιν εἰς τὰ πάντα, ἂν τζι λέγειν καὶ παραπάνον ἀπὸ τὰ ταμέναν τος καὶ δὲν τὸς ἔχρεωστεῖν πλέα τίποτας, τόσον ἀπὸ τῆς μάνας τος, ὡσὰν καὶ ἀπὸ λόγονν του. Ξεκαθέρονοντας καὶ τοῦτον, ὅτιν τὸν υἱόν του τὸν ἄνωθεν Γιαννάκην λέγειν πῶς τοῦ ἔκαμεν ἄβαντάριο, ὅχιν τέλειο προνκοχάρ-τιν, διὰ τοῦτον θέλει τώρην εἰς τὸ παρὸν καὶ κάνει του τὴν κάτωθεν κοντετζιόνε, μάλιστα, λέγει, πῶς τοῦ ἔφησεν παραγγελία ἢ μακαρίτισαν ἢ συμβία του, ἢ μάνα τοῦ αὐτοῦ Γιαννάκη, ὅτι ἂν τὸν ἐπαντρέψην ὁ ρηθεὶς κύρης του, νὰ τοῦ κάμην κοντετζιόν, ὅτιν ἂν ἀποθάνην ἄκληρος ὁ αὐτὸς Γιαννάκης, νὰ στρέ-φονται ὅλα ὡσὰν τοῦ τάξην εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς του, . . . ἢ πουρὶ εἰς τὰ παιδιὰ της, καὶ νὰ μὴν ἔχην τις ἐξουσίας του ἄλλο νὰ δόσῃν παρὰ εἴκοσιν ρεάλια πράμα, εἰς δὲ τὸ ἐπίλοιπον νὰ στρέφεται ὡς ἄνωθεν γράφειν· καὶ ἔτζι θέλει. . . ὅτι ἢ αὐτὴν κοντετζιόν νὰ εἶναι στέρεα, φέρομα καὶ ἀχάλαστην τόσον εἰς τὸ ἐδικό του πράμα, ὅπου τοῦ δοσεν, τόσον καὶ ἀπὸ τῆς μάνας του, καθὼς τοῦ ἔφησεν παραγγελίας. . . ».

52 - 197α

1680. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, περὶ διεκδικήσεως κλη-
ρονομίας, ἀπὸ 25 Μαΐου.

ἐν 56α, σ. 102 - 103.

(Γίνεται δεκτόν, ὅτι ὁ ἐκ πλαγίου συγγενὴς ἡδυνάτο διὰ διαθήκης νὰ κατα-
λείπη εἰς ἓνα ἐκ τῶν πλησιεστέρων ἀγονικαρίων συγγενῶν ὁλόκληρον τὴν
γονικὴν περιουσίαν, ἀγνοῶν τοὺς ὑπάρχοντάς τευχόν ἄλλους τοῦ ἰδίου βαθμοῦ
γονικαρίους συγγενεῖς. Προσέτι δὲ προκύπτει, ὅτι οἱ ἀδελφόπαιδες ἐλάμβαν-
ον τὴν θέσιν τοῦ προαποβιώσαντος γονέως των, ἀδελφοῦ τοῦ κληρονομου-
μένου, καλούμενοι εἰς τὴν κληρονομίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν τούτου).

53 - 197β

1682. Ἀπόφασις τοῦ Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ
Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλ. Μαυροκορδάτου, ἀπὸ 24 Μαρ-
τίου, περὶ ἀκυρώσεως διαθήκης,

ἐν 56α, σ. 103 - 196.

(Διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης ἡ ἀπόφασις χρησιμοποιεῖ ὡς αἰτιολογικὸν
τὸ πλάσμα τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, καθ' ὃ ἡ μέμψις κατὰ τῆς ἀστόργου δια-
θήκης στηρίζεται εἰς τὴν οἶονεὶ μὴ ἔχεφροσύνην τοῦ διαθέτου. Τέλος ἡ ἀπό-
φασις δὲν ἐφαρμόζει πλήρως τὰς διατάξεις τῆς Νεαρᾶς 26 τοῦ Ἀνδρονίκου,
ἀλλ' ἐν συγκεκρισμῷ πρὸς τὰ ἔθιμα τῆς νήσου, μὴ δίδουσα εἰς τὸν σύζυγον
τὸ τρίτον κατὰ πλήρη κυριότητα, ἀλλὰ μόνον κατ' ἐπικαρπίαν, ἐπιφυλαττο-

μένης καὶ ταύτης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου εἰς τὴν γονικαρίαν ἐνάγουσαν, ἢ, ἐν περιπτώσει προαποβιώσεώς της, εἰς τοὺς κληρονόμους της).

54 - 199a

1683. Ἀβαντάριον ἐν Νάξῳ, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58a, σ. 88 - 89.

...ἐγνωρίζοντας πολλὰς εὐεργεσίας καὶ μεγάλας ἀνάπαισες ἀπὸ τὸν υἱὸν της τὸν κὺρ Δ., παρακινημένη ἀτὴν της ποιεῖ τὴν παρὸν ξωμοίραση καὶ ἀβαντάριο τοῦ αὐτοῦ της υἱοῦ κὺρ Δ. Ἀρχή... ἀπὸ τῆς σήμερον ταῦτα πάντα... Μὲ τοῦτο νᾶναι κρατημένος ὁ ἄνωθεν Δ. νὰ μαντινήρη τὴν μάναν του ζωντανή καὶ ἀποθαμένη, κατὰ τάξι...».

55 - 199b

1683. Πρακτικὸν ἀπὸ 12 Μαΐου τοῦ Κοινοῦ τῆς Σαντορίνης περὶ ἐθιμικοῦ δικαίου, ἐν 102a, σ. 164 - 165.

«Μὲ τὸ παρὸν γράμμα ὁμολογοῦν καὶ λέγουσιν τῇ σήμερον οἱ κάτωθι προεστοὶ καὶ γέροντες τῶν πεντὲ καστελλίων, ὅτι πῶς ἀπὸ παλαιότερον ἕως τὴν σήμερον ἦτο καὶ εἶναι κοινὴ συνήθεια εἰς ὅλους, ὅταν ἕνας γονιὸς ἢ τις ἄλλος ὅπου νὰ ἔχη πρᾶγμα ἐδικόν του, καὶ νὰ τὸ ἔξωσάξη, εἶναι νοικοκύρης νὰ τὸ ἀφίνη καὶ νὰ τὸ ἀφιερώνη ὅπου θέλει αὐτός του, ἢ ὅταν κάμη γράμμα τῶν παιδιῶν του ὡσὰν προνοσσύμφωνον ἢ τεσταμέντο ἢ ἄλλην παραγγελίαν δύναται καὶ εἰμπορεῖ νὰ κάμη ὅτι κοντετζιὸν θέλει εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ κανεῖς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ τὸν διασίση μήτε νὰ τὸν ἐνποδίσῃ μόνον τὸ ἔχουν βέβαιον καὶ στερεὸν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνέκοπτον, ἤγουν ὅταν μὲ κοντετζιὸν λέγει καὶ νομινάρη νὰ πηγαίνῃ ἢ κληρονομία εἰς τοὺς πλέον προξίμους· ἂν ἴσως καὶ ὁ κύρης ζεῖ, τὰ παιδιά δὲν κληρονομοῦν, ἢ ὅταν εἶναι ἀδελφία, ἀνίψια δὲν ἔχουν νὰ κάμουν, καὶ πάλιν ὅταν εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ παιδὶ ἢ τῆς ἀδελφῆς, ἐγγόνι δὲν ἔχει νὰ κάμη, μόνον ὅστις εἶναι σημότερος καὶ πλέον σφικτὸς ἐδικός, ἐκεῖνος κληρονομᾷ κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τοῦ τόπου μας. Καὶ ἔτσι πάλιν καμίαν βολάν, ἂν ἴσως καὶ ὁ κύρης κάμη νὰ κληρονομοῦν καὶ τὰ ἀνίψια ὡσὰν καὶ τὰ ἀδελφία ἢ τῶν ἀρσενικῶν τὰ παιδιά καὶ ὄχι τὰ θηλυκά, ἢ τῶν θηλυκῶν μόνον, νοικοκύρης εἶναι, ὄχι μόνον νὰ τὰ ἀφίσῃ ὅλον των τοῦ τῶν ἐδικῶν, μὰ καὶ εἰς τοὺς πλέον ξένους διὰ τὴν ψυχὴν του, κατὰ τὴν κοντετζιὸν καὶ παραγγελίαν ὅπου θέλει κάμει. Καὶ οὕτω μαρτυροῦν ὡς ἄνωθεν μὲ φόβον Θεοῦ διὰ νὰ μὴ χάνωνται ἢ συνήθειες καὶ τάξεις ὅπου εἶχαν καὶ βαστοῦν ἀκόμη βεβαιωμένους ἀπὸ τὴν κραταιὰν καὶ ἀνίκητον βασιλείαν μὲ ἀκτιναμὲ καὶ χατσιοῖφι...».

16 - 6 - 1973

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ